

16 jan 1904   Uitvoering van *Der König in Thule* en *Es war ein alter König* (RC 25) in de Kleine Zaal van het Concertgebouw te Amsterdam door Gerard Zalsman met pianobegeleiding van Dirk Schäfer.

Algemeen Handelsblad (v.M. [= S. van Milligen]), 17 januari 1904:

Gisteravond gaf Gerard Zalsman andermaal een liederenavond, ditmaal met medewerking van den Haagschen pianist Dirk Schäfer, wiens spel ons dadelijk trof door de schoone poëtische begeleidingen van den liederencyclus *Dichterliebe* van Schumann, dien Zalsman zong, en door de zoo echt muzikale voordracht van de Sonate in E. gr. t. opus 109 van Beethoven. [...] Van Zalsman hoorde ik behalve *Dichterliebe* van Schumann zeer mooie liederen van Carl Smulders, A. Diepenbrock en Hans Sommer. Hij scheen mij beter gedisponeerd dan de vorige maal en trachtte met het uitdrukingsvermogen waarover hij beschikken kan en dat meestal tot het weemoedige beperkt blijft, toch zooveel mogelijk afwisseling te geven. De indruk der muzikale voordracht en de zangkundige eigenschappen was vrijwel gelijk aan dien van zijn vorig concert. Een zeer mooie stem, die pas gaandeweg van het eenigszins keelachtig timbre bevrijd wordt, en in de voordracht wel veel dynamische nuances maar geen groote afwisseling van uitdrukking heeft, zoodat het groot aantal zangen, zooals hij nu weer deed hooren, niet in het voordeel is van den indruk. — De ernst en de grote zorg die hij aan zijn voordrachten wijdt en zijn zekerheid moeten daar echter tegenover worden gesteld. — Het succes van beide solisten was zeer groot.

De Telegraaf (Herman Rutters), 17 januari 1904:

Onder het beste wat de heer Zalsman gaf, noem ik: *Es war ein alter König*, een lied van Alphons Diepenbrock, zéér mooi van stemming en uitdrukking, en *Canzonette* van Hans Sommer. Hierin gaf de heer Zalsman ook meerdere dictie, wat in de andere liederen niet zoo het geval was. Uitstekend is ook zijn zeer duidelijke en goed-gearticuleerde uitspraak. [...] Als begeleider trad op de heer Dirk Schäfer; in dat opzicht was de heer Zalsman veel gelukkiger dan den vorigen keer, toen Henk van Breemen zijn partner was. Het accompagnement van Dirk Schäfer, waaraan bovenal Strauss in zijne liederen zulke hooge artistieke eischen stelt, was in één woord verrukkelijk, met name in genoemde liederen, en het heeft mij zeer veel genot geschonken: het was sober, bescheiden, in 't geheel niet op den voorgrond tredend en toch expressief en vol gevoel.

De Nieuwe Courant (Barend Kwast), 18 januari 1904:

De *Algemeene Muziekhandel* gaat maar steeds voort met concerten te arrangeeren, en het kunstlievend Amsterdamsch publiek blijft maar hardnekkig rustig thuis. Zoo ook hedenavond bij de soirée van Zalsman en Dirk Schäfer. Schäfer, de hier zoo gunstig bekende pianist en componist, en Zalsman, de gevierde zanger voor een nog geen vierde gedeelte bezette zaal! Het is ontmoedigend. — Zalsman was zeer goed gedisponeerd. Veel gelukt hem bijzonder goed. Vooral de liederen in halve tinten klonken bijzonder schoon, terwijl men in liederen als *Ich grolle nicht*, van Schumann, en in enkele van Strauss de volheid en de klankbekoring van Zalsman's stem kon bewonderen. Dat hij in de hooge tonen van Strauss' *Caecilie* en *Winterliebe* wel eens aan dithyrambische stoutheid te kort schoot, schrijf ik toe aan de uitgebreidheid van het programma, bestaande uit 27 liederen. Van de twee liederen van Diepenbrock maakte *Es war ein alter König* veel indruk; bij het andere: *Es war ein König in Thule*, is het accompagnement m.i. wel wat te druk en overladen.